

عنوان مقاله:

طبقه خلاق: کاوشی در امکان های شکل گیری اجتماعات و اقتصاد خلاق در تهران

محل انتشار:

مجله اقتصاد شهری، دوره 4، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

نقیسه آزاد - دانشجوی دکتری جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

سهیلا علیرضائزاد - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران

امیر ناظمی - استادیار گروه پژوهشی آینده اندیشی، مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نظریه شهر خلاق، تلاشی برای پاسخ دادن به تغییرات فزاینده سرمایه در اقتصادهای شهری عصر اطلاعات است. در این نظریه، شکل گیری طبقه خلاق در بستر اقتصاد خلاق و ایجاد مزیت رقابتی برای جذب طبقه خلاق، ضروری است؛ به این معنا شکل گیری شهر خلاق، حاصل هم افزایی سه ستون اصلی است: اقتصاد خلاق، طبقه خلاق و اجتماعات خلاق. در این پژوهش، ابتدا با بررسی شاخص های اقتصادی و اجتماعی، بسترهای شکل گیری اقتصاد خلاق در تهران بررسی شد، سپس با استفاده از روش نظریه مبنایی، امکان پذیری شکل گیری طبقه خلاق، اجتماعات خلاق و تولید ثروت از خلاقیت آزموده شد. اگرچه برخی شاخص ها مانند تراکم جمعیت جوان تحصیل کرده و سهم شرکت های دانش بنیان در تهران از ظرفیت های شکل گیری شهر خلاق در تهران اند، شاخص های اقتصادی دیگر مانند نابرابری، بیکاری و سهم بسیار اندک کسب و کارهای نوین از کل اقتصاد تهران، امکان شکل گیری شهر خلاق را ضعیف می کند. علاوه بر این، یافته ها نشان می دهد شاید بتوان کنش خلاق اقتصادی را در تهران دید؛ اما نشانه ای از رشد طبقه خلاق دیده نمی شود که قادر است با خلاقیت، تولید ثروت کند. در این باره دو پارادایم شناسایی شد. شکل گیری اجتماعات خلاق به واسطه شکل گیری «قبایل شهری» در پارادایم گنگ های خلاقیت امکان پذیر نیست و شهر به جای آنکه بستر پیوند افراد خلاق باشد، زمینه گسست است. در پارادایم دوم نشانه هایی از شکل گیری اقتصاد خلاق دیده می شود که پیوند ضعیف با جامعه ایران، میل شدید به سرمایه گذاری و خروج از ایران و نگرانی از انحصارات اقتصادی و اجتماعی، مانع شکل گیری آن در قامت یک طبقه خلاق است.

کلمات کلیدی:

طبقه خلاق، شهر خلاق، اقتصاد خلاق، اجتماعات خلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208639>

